

pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997, L 28, str. 1), ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1223/98 z dnia 4 czerwca 1998 r. (Dz.U. L 168, str. 1) oraz zakresu zastosowania art. 12 WE, 18 WE, 39 WE i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz.U. L 257, str. 2)

Sentencja

1) Świadczenie takie jak przyznawane na podstawie ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o ubezpieczeniu młodych osób niepełnosprawnych w razie niezdolności do pracy (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) należy uznać za specjalne świadczenie nieskładkowe w rozumieniu art. 4 ust. 2a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem Rady (WE) nr 1223/98 z dnia 4 czerwca 1998 r., z takim skutkiem, że w odniesieniu do osób będących w sytuacji takiej jak skarżący w postępowaniu przed sądem krajowym stosować należy wyłączenie zasady koordynacji wprowadzoną przez art. 10a tego rozporządzenia i że dopuszczalne jest zastrzeżenie wypłaty tego świadczenia na rzecz osób zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego, które przyznaje to świadczenie. Okoliczność, że zainteresowany pobierał wcześniej świadczenie dla młodych osób niepełnosprawnych, które mogło być przeniesione, nie ma wpływu na stosowanie tych przepisów.

2) Artykuł 39 WE i art. 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowania krajowego, które wykonuje art. 4 ust. 2a i art. 10a rozporządzenia nr 1408/71 w brzmieniu zmienionym i zaktualizowanym rozporządzeniem nr 118/97, ze zmianami wprowadzonymi rozporządzeniem nr 1223/98 i przewiduje, że specjalne świadczenie nieskładkowe wymienione w załączniku IIa do tego rozporządzenia może zostać przyznane jedynie osobom zamieszkującym na terytorium krajowym. Jednakże stosowanie tego uregulowania nie może naruszać praw przysługujących osobie w sytuacji skarżącego w postępowaniu przed sądem krajowym, co stanowi warunek wykraczający poza wymóg realizacji uzasadnionego celu przyjętego przez prawo krajowe. Na sądzie krajowym, który jest zobowiązany dokonać, w najszerszym możliwym zakresie, wykładni prawa krajowego zgodnej z prawem wspólnotowym, spoczywa obowiązek uwzględnienia w szczególności, że pracownik ten utrzymał wszystkie swoje więzi ekonomiczne i socjalne z państwem członkowskim pochodzenia.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 20 września 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-297/05) (¹)

(Identyfikacja i obowiązkowe badanie techniczne poprzedzające rejestrację pojazdów w państwie członkowskim — Artykuł 28 WE i 30 WE — Dyrektywy 96/96/WE i 1999/37/WE — Uznanie świadectw rejestracji wydanych w innych państwach członkowskich oraz badań technicznych tam przeprowadzonych)

(2007/C 269/12)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i D. Zijlstra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: H.G. Sevenster i D.J.M. de Grave, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 28 WE i art. 30 WE — Badania techniczne wymagane przed rejestracją w Niderlandach pojazdów zarejestrowanych wcześniej w innym państwie członkowskim

Sentencja

1) Poddając pojazdy starsze niż trzyletnie, zarejestrowane uprzednio w innych państwach członkowskich, badaniu ich stanu technicznego poprzedzającemu zarejestrowanie tych pojazdów w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 28 WE i 30 WE.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Wspólnot Europejskich, Królestwo Niderlandów i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.